

Sandefjord, 14. april 2010: Vedtak i sak 124-2009.

Klager: NN

Innklaget: ABC Kredittstyring AS, Postboks 294, 1301 Sandvika

Saken gjelder: Om når tungt salær etter inkassoforskriften § 2-3 kan beregnes – beregningstidspunkter.

1. Kravet

Kravet gjelder krav på to ubetalte husleierterminer, totalt kr 11 200. Grunnet manglende betaling ble kravene inkassovarslet og senere sendt til inkasso for inndrivning. Betalingsoppfordring, tillagt kr 2 212,50 i inkassosalær, ble sendt 25.05.09. Klager betalte hovedkravet, og innklagede sendte kravbrev på rest salær og renter.

2. Saksforholdet

Grunnet manglende betaling ble terminene inkassovarslet. Da kravene fortsatt ikke var betalt ved utløpet av betalingsfristen i inkassovarslene, ble sakene overført til inkasso og felles betalingsoppfordring for kravene ble sendt 25.05.09. Inkassosalær var lagt til kravet med kr 2 212,50.

Hovedkravet ble betalt i to avdrag á kr 5 600, henholdsvis 27.05.09 og 04.06.09. Betalingene ble gjort direkte til fordringshaver. I brev 22.06.09 fra innklagede ble klager avkrevd restkravet. Det besto av renter og salær beregnet etter tung sats (kr. 4 425).

Klager tilskrev innklagede 29.06.09 og mente det var uakseptabelt å doble salæret da kravet ble betalt over en 9 dagers periode. Klager skal ha vært i kontakt med Forbrukerrådet som oppfordret han til å sende klage til Inkassoklagenemnda.

Innklagede besvarte klagers brev og viste til teksten i betalingsoppfordringen 25.05.09 der det blant annet fremkommer at "salæret vil dobles etter 28 dager dersom det ikke betales." Klager ble likevel tilbudt å betale restkrav i henhold til betalingsoppfordringen, kr 2 333,83, dersom betalingen ble foretatt innen 14 dager.

Kopi av klagers brev datert 29.06.09 til innklagede ble sendt til Inkassoklagenemnda sammen med notatet "Håper dere kan hjelpe oss i denne ubehagelige saken!"

Sekretariatet for Inkassoklagenemnda oversendte klagers henvendelse til innklagede i brev 18.08.09. I innklagedes tilsvarende 19.08.09 ble det vist til at kravet på salær var opptjent grunnet for sen betaling. Det ble videre vist til at "Fristen på 28 dager medførte at vårt brev av 22.06.09 genererte tungt salær." Klager skal ha akseptert innklagedes tilbud om betaling av lett salær, og saken ble avsluttet etter mottak av kr 2 333,83 den 13.07.09.

Etter telling av dager før påslag av tungt salær mente sekretariatet for Inkassoklagenemnda at tungt salær var beregnet på den 28. dagen, og ikke da betalingsfristen var oversittet med mer enn 14 dager slik inkassoforskriften § 2-3 hjemler. Sekretariatet kontaktet innklagede som i e-post- og telefakskorrespondanse mente at forarbeidene (Ot.prp nr 2 1987-88, s 114) ga anvisning på at fristen begynte å løpe på den dagen brevet var avsendt slik at brevets dato 25. mai måtte regnes som dag 1.

3. Partene anfører

Klager anfører at det er uakseptabelt å beregne tungt salær når husleien ble betalt over en 9 dagers periode – før betalingsfristen i betalingsoppfordringen utløp.

Innklagede viser til at hovedkravet ble betalt for sent direkte til fordringshaver og etter at inkasso var iverksatt. Debitor plikter da å dekke påløpt salær og renter. Fristen på 28 dager medførte at brevet av 22.06.09 genererte tungt salær. Etter å ha blitt oppmerksom på at tungt salær ble lagt til kravet en dag for tidlig ble det foretatt undersøkelser og foretatt endringer slik at salærpåslaget ikke lenger blir generert av nevnte brev som isolert sett kunne sendes uavhengig av salærbeløp.

4. Inkassoklagenemndas syn på saken

Saken ble behandlet i fulltallig nemndmøte 15. mars 2010 og vedtak ble fattet med følgende begrunnelse:

Etter inkassoloven § 22 og avtale mellom Norske Inkassobyråers forening og Forbrukerrådet av 20. februar 2003 om klagenemnd for inkassotjenester behandler Inkassoklagenemnda klage på inkassoselskaper i forbindelse med tvist om forpliktelser etter inkassoloven.

Etter nemndavtalen punkt 5.9 skal Inkassoklagenemnda avvise en klage som faller utenfor nemndas saklige kompetanse. Bestemmelsen viser til inkassoloven § 22 som i tredje ledd bestemmer at en skyldner kan kreve nemndbehandling av enhver tvist hvor nemnda er kompetent hvis skyldneren har saklig interesse av å få nemndas uttalelse i saken. Tvisten er i utgangspunktet løst ved at klager har innbetalt lett salær som han fikk tilbud om. Nemnda finner likevel at klager har saklig interesse av å få nemndas uttalelse i saken som reiser spørsmål om innklagede kan ha brutt inkassolovgivningen ved å beregne og kreve tungt salær.

I utgangspunktet plikter skyldneren med hjemmel i inkassoloven § 17 første ledd å erstatte fordringshaverens nødvendige kostnader ved utenrettslig inndrivelse etter standardsatser fastsatt i forskrifter med hjemmel i § 19. Det følger av lovens forarbeider, Ot.prp. nr. 2 (1987-88), at skjæringspunktet for når det påløper inkassokostnader er etter utløpet av betalingsfristen i inkassovarselet og tidspunktet for inngivelse av inkassoppdraget til inkassator. Det følger av § 9 andre ledd at ”betaling skal anses å ha skjedd innen fristen dersom betalingsoppdraget er mottatt av bank innen fristens utløp”.

Innbetalingen av hovedkravet skjedde etter at betalingsfristen i inkassovarselet var utløpt og etter at saken var oversendt til inkasso. Det følger av det ovennevnte at inkassosalær da er påløpt og rettmessig påført kravet. Da restkravet (påløpte inkassoomkostninger og renter) ikke var betalt innen betalingsfristen i betalingsoppfordringen, varslet innklagede om dette i brev 22.06.09. I dette brevet ble klager avkrevd tungt salær.

Nemnda har vurdert om innklagede har avkrevd skyldner tungt salær før det var anledning til det. Det følger av Inkassoloven § 17 fjerde ledd at skyldners erstatningsplikt for de utenrettslige inkassoomkostningene bortfaller (i sin helhet) dersom innklagede har opptrådt i strid med god inkassoskikk, jf § 8.

Innklagede anfører at deres brev 22.06.09 genererte tungt salær da hele kravet ikke var betalt innen betalingsfristen i inkassovarselet. Det er vist til uttalelser i forarbeidene (Ot.prp. nr 2 (1987-88) s 114) der det heter: ”Dersom inkassovarselet sendes, vil fristen starte og løpe den dagen varselet ble sendt”, og at avsendelsesdagen derfor måtte regnes som dag 1.

Nemnda viser til at forarbeidene litt lenger ned på side 114 har følgende presisering vedrørende beregning av betalingsfrist for inkassovarsel etter inkassoloven § 9: ”Betalingsfristens lengde skal være minst 14 dager. Fristens siste dag blir på samme ukedag som varselet ble sendt, selv om dette f eks er en helligdag”. Denne presiseringen er gjentatt i Rundskriv om inkassoloven og inkassoforskriften, G-106/89 s 31.

Inkassoklagenemnda legger denne forståelsen til grunn ved fristberegninger. Innklagede har da avkrevd skyldner tungt salær på den 28. dag , noe som er i strid med inkassoforskriften. Krav om betaling av inkassosalær øker betalingspresset overfor skyldneren, og et slikt krav kan ikke lovlig fremsettes før lovens frist er utløpt. Den som fremsetter slikt krav før fristen for det er utløpt, handler i strid med god inkassoskikk ved å utsette skyldneren for urimelig påtrykk etter inkassoloven § 8 annet ledd. Konsekvensen av dette er at skyldners erstatningsplikt for de utenrettslige inkassoomkostningene bortfaller, jf. inkassoloven § 17 fjerde ledd.

Inkassoklagenemnda har etter dette kommet til at innklagede har handlet i strid med inkassoloven § 8 annet ledd ved å kreve tungt salær før det var hjemmel for det. Klager får således medhold. Innbetalt inkassosalær skal tilbakebetales.

Vedtaket er enstemmig.

5. Vedtak

Klager gis medhold og skal ha tilbakebetalt innbetale inkassoomkostninger.

Rune Jensen
Leder Inkassoklagenemnda